

nr. 7.

ACC. N:R M. 14920: 1-2.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Landskap: Skåne Upptecknare: Ligfrid Larsson, Höör
 Härad: Frösta Berättare: " " "
 Socken: Höör Berättarens yrke: f. d. vagnmakare
 Uppteckningsår: 1960 Född år 1880 i Höör

Skyddande, utvecklande och roande föremål
för barn i kryppåldern. s. 1-2.

LUF 114

6/5-60

Något huvudskydd för barn i krypdåldern har jag aldrig sett eller har hört talas om, känner jag barn rätt i den åldern rätt så tror jag att de första de skulle göra om man satte något sådant på huvudet på dom att de med bägge händerna avlägsnade det, å undersökte va de kunde vara för något, å inte satte dom föremålet på huvudet igen utan helt resolut kastade bort det å mena som så, det där kan vem som helst få men nåt för mej är det då inte. En hage att haspa ihop i alla fyra hörnen var mycke praktisk där kunde dom krypa ikring, å ta fatt i spjälorna å försöka att resa sej, hade dom så en rund pall av något oömt tyg å stoppad så där lagom hårt så kunde dom med tiden både lära att rulla med den å sitta på den, men aldrig kunde dom skada eller slå varken huvud eller annat, å så andra leksaker i samma stil, inga veselpipor, dom är mycke farliga att ha i munnen ifall dom faller, inga hårda eller kantiga föremål, då kan Mamma vara ganska
lungn.

Aldrig har jag sett mer än ett barn tjudrat, å de
räcker, ett klädsträck om ena vristen, andra änden
om ett frukträ på en gräsplan, pojken kunde ju nött
å gämt stölla å, å gå, så gick han så långt möret räck
te sen fallt han framstupa, så var det grät å tandagnis
la, så försökte han komma på bennen igen, å så var
det samma elände, å så alldeles ensam, så var mamma
på kaffekalas, en sådan mamma är inte värd att ha
något barn. Att någon satt bjällror på barn för att
höra var dom befann ~~befann~~ sej har jag inte hört,
men att barn hade skallror å bollar de var mycke
brukligt, å användes mycke ändå, att ha sele på barn
som nöttå gämt kan gå, är både praktiskt å bra, tøm-
marna är ju fast i ryggen så där kan man ju hålla
dem uppe ifall dom snobblar, å i denna trafiken har man
dom i sin hand fast barnet har båda sina händer fria.
När barnet skulle skälvs försöka stoppa i sej lite föda var
det enda lämpliga en liten sked, å de brukade gå ganska fast
att använda.